

talarpub@gmail.com

تالار

talarbrahui

talarbrahui

talarbrahui

+92 81 827824

پہنہ خاک: 8

نہاد: 10 روپے

27 فروری - 05 مارچ 2021ء

سال: 18

تاک: 09

ایلوپنہ خاتیا

2 میکوپنہ

حوال: چاکر شمیم نایات اٹ مشاعرہ
(باہل ندیم/باسط صمیم)

3 میکوپنہ

نوشتا تک: زندان ناڈائری
(ڈاکٹر سلیم کرد)

4 میکوپنہ

براہوئی ادبی حوال: عبدالکریم سرپرہ
(عبدالقیوم بیدار)
افسانہ: سڑک ناگواچی
(نجیب یاسین)

5 میکوپنہ

سیرت سرور کائنات: منظوم
(حاجی شاہ بیگ شیدا)
صوفی رنگ: جوانسال گیٹی
(حسین بخش ساجد)

افسانہ: مسافر

(عامر فیاض)

6 میکوپنہ

نوشتا تک: زبان امرودی مس
(واجہ لطیف الملک بادینی بلوچ)

7 میکوپنہ

افسانہ: ابوہریرہ قسمت کن
(ڈاکٹر اعظم بنگلوی)

8 میکوپنہ

جارج: عمران فریق نا "اینوہم خدا خوشے؟"
کنا تبصرہ، اونا اعتراض (3)
(شاہین بارانزئی)
نوشتا تک: فیڈل کاسٹرو
(ڈاکٹر شاہ محمد مری/جیلانی الفت)
(24)

ہفتئی

All About #Brahui

کوئٹہ

براہوئی نابابت
براہوئی ٹی

سوج چست کنگ نارمانشت دیر کن؟

لس ادبی مجلس آتئی داہیت پاش خٹنگ کہ براہوئی زبان نا
نوشتکار نا حالیت دادے کہ اونٹنے آچے ہیٹ اس سلپک، اونا
حسایت نادرشانی پیرہ ایلوہتیا چڑنگ وایلوہتے شیف خٹنگ آ
خٹنگ۔ اونا چندا نابابت سوج آک چست کنگ، واگہ ہمو
سوج آک ہرافتے اولس بندرغ آن کیک، راج آن کیک،
راج انا استعماری پتہ غان کیک، اونا چندا آن کنگر تو اوخر کیک،
داڑے سوج داودی مریک کہ دا حالیت آتئی گڑا او حساس
پانگ نا حقدار مروہ؟ و سوج دادے کہ دا وڑاٹ اسہ نوشتکار
اسے دا حق تنگ مریک کہ اولس نا، راج انا نابابت سوج چست
کے؟ یا پین نوشتکار اسے نا نوشت آسوج چست کے؟ ہیٹ
دادے کہ اگہ نوشتکار اس راج انا نابابت سوج چست کنگ کیک،
اودے اونا زوری تیا شیف خٹنگ کیک، اودے پٹ و ملامت
کنگ کیک، تو گڑا لس بندرغ، ہم تینا نوشتکار آن، تینا حساس
پانگلوک اگہ تپہ غان سوج کنگ نا حق تنگے، اودے دا وڑ کنگ
کن اونٹنے الٹیک، و ہندن اگہ پین نوشتوک اس ہندا سوج

چست کروک یا سوج چست کنگ نا حق اکن نعرہ خلوک آژان
سوج چست کے تو اودے اونٹنے موکل تنگ؟ ہیٹ دادے کہ
منگ کیک لس بندرغ، نا سوج آک زد مریر، منگ کیک کہ
اوتیٹی "حساس" اگہ تپہ نا وڑاٹ کڑمی مف، چاشنی مف، یا
گڑا ہمو سوج آتا چست کنگ نا وڑ گچین مف، ولے اریر تو
سوج ودا فک ورندی کڑرہ۔ گڑا داہیت پک ع کہ نوشتوک ع
لس نا زوری تیا ہیٹ کنگ وراج انا رویہ غا تیا ہیٹ کنگ آن
مست تینا زچک ع ہر ساتینا رویہ غا تا، ہم جارج ع بلوئی تمک۔

ہینکا روشوکار عبدالحفیظ قلات پرنٹرز پبلیش روڈ کوئٹہ غان ہینک کر سار 302
فیبر 1 یونیورسل پبلیکس جناح روڈ کوئٹہ غان تالان کرے

حوال

چاکر شمیم نایات اٹ 21 فروری لمسی بولی تادے انا مشاعرہ

..... بابل ندیم / باسط صمیم

دائی ساڑھی شاعر خواجہ غانا پنک و اوقا شاعر یک داپانگ ناہیت آک ءخف تونگ ناہیت آک ء
داوڑاٹی ء: مہیم فتراک

عبداللہ جوہر (مہمان) نے تون جنگ کیوہ نے تین تون جنگ کرینٹ

چار لوز تینا زبان نا نیام اٹی انگلش کروں اہجنگ کرینٹ بس تقدیر اتون کرینٹ

داوڑاٹ تینا زبان نارکھ ءای نی مش کروں عابد ابدال طیب ضیاء (مہمان)

سچا ء دا پدین آ سودا کرین کنگن ہموتم پیڑسا تینا بیسہ ء گچین آ سودا کرین کنگن غزل نا جوڑ تیا چیچ کین

شاکر ندیم (اعزازی مہمان) زمانہ زندگی گزرتی سے نا کنادا است اٹی گزرتی سے

ای ونی توخوان بس فضول خواندہ نظام نذیری شہزاد قتی (اعزازی مہمان)

غور اٹ نئے برس نی دھرتی نا نقشہ اُن نن نن مست توکل و نن سمل نا کسہ اُن نن محمد یوسف موج (اعزازی مہمان)

است ء گواڑخ نا ہرک اوترک یک میدان اٹی است انا راز ء تفک چا بوتل و میخانہ ء منظور بلوچ (کماش مجلس)

عبداللہ جوہر، طیب ضیاء امک سسرہ ء دامشاعرہ اک داڑے سابت ء بندخ دلدار پشہ دیر ء کل انا خلاص ء روح ٹھھی استار پشہ دیر ء

حیدر حسرت چہرہ اٹ انت اس خواں چہرہ اٹ لکھوک افس

دن ء عشق اس کروئی ء ہرائی انتہاء اٹک ہر عشق انتہاء نسک ہمو عشق ابتداء اٹک

تک۔ ہم تینا کچ آرداف۔ اینو آن پنجاسال مہالو ہرادروشم براہوئی ناکس، اینو ہمودوشم تے سلستے۔ ہندن پنجاسال پین گدرینگے، داکان ہم دروشم تے پڑسینگسا کیک۔ ہندن بروک آسال آن پدراہوئی زبان مفروء۔ ولے بیرہ پین تے سلو۔ نئے براہوئی نا چندرکار ء، نئے اونا پین بکاراف۔ داسہ ناوخت اٹی اگہ تینا اخبار ورسالہ عاتے براہوئی نا دین شوان وگدانی اسے کن خواں تو اٹک ننا براہوئی ء براہوئی اس پاپورہ، پیرہ مفروء کہ داہراہوئی۔

21 فروری 2021ء نادے مہالو آنا سیوت ادبی دیوان، شون ادبی دیوان، سخاوت ادبی

دیوان وشال ادبی دیوان نا اواراری مجلس اڈہلک۔ دا پنچیکو سال اُس کہ دافقا اواراری اٹ گچین ء پروگرام اس اڈہلک۔ ہرسال ہندا چار تنظیم لمسی

زبان تادے آ تینا گچین آ مجلس آتے اڈ ترسا کرینو۔ داوار ہم اڈہلک۔ ہر وار پین پین تنظیم نا

مونوگرام آک اوقا بینز آک لگارہ، ولے کاریم بیرہ ہندا فقاء۔ داوار مجلس سریاب لوڑ کاریز پیک

لاہریری ٹی اڈہلک۔ دا مجلس نا کماشی ء پروفیسر ڈاکٹر منظور بلوچ

کرے، مہمان استاد فتح محمد شاد ء۔ ایلوہماک یوسف موج، شہزاد قتی، اقبال ناظر، شاکر ندیم،

عبداللہ جوہر، طیب ضیاء امک سسرہ ء دامشاعرہ سیوت نابانی چاکر شمیم نایات اٹ مس۔ دا مجلس نا

شوکار سائز عزیز کس۔ تلاوت نا ثواب ء حافظ علی نواز صیاد کتا۔ مجلس دے درست وقفہ وقفہ اٹ

مرسا کرے۔ سبب انا پارا آن خفتن اسکان چکا۔

پہست و یک فروری زبان تادے ء، دادے آ غٹ دنیا ٹی بھلو بھلو چچی، مجلس و کچاری اڈ ہلیک۔ ہرکس تینا لمسی زبان نا بارواٹ تینا مہرو

مرہبت نا درشانی ء کیک۔ اونا شون و شر حالی کن گزرتی کیک۔ تینا زبان ناباتی تون اسٹی

اواراری نا درشانی ء کیک۔ دا گزرتی بیرہ شاعر ادیب نا ءے پاپے کہ ہر جاگہ ادبی قلمکار خواجہ

غاک زبان تے کن مجلس اڈہلک۔ مجلس آ تیشی شیخ بلیرہ۔ ایلو قلمکار خواجہ غاک ہموخس زبان

تون مہر کپسہ۔ دن کہ ہرافتون میڈیا ارے، الیکٹرانک یا پرنٹ، اٹک بیرہ پین اکن گوٹڈ ء

مضمون اس یا چنکو نشست اس ایٹور۔ یا بھلا سیاسی مہر خواجہ غاک چنکو اٹرو پواسے ٹی زبان

نادے انا رداٹ بہت کرور۔ دن کہ شاعر ادیب آک بھلو بھلو مجلس اڈہلک۔ ننا تینا زبان

ناہیت منگ ء۔ کہ ننا شاعر ء ہرن تو غٹ آن گیشتر دوکل نا گواچی ء۔ ولدا ہم تینا بد حال آ

جون آ تینا زبان کن سدھی و قربانی ترسا کیک۔ دن تو زبان غٹ زبان اٹی بہت کرور آتا ء۔

ولے اونا وارٹی ء کس کپک، بیدس ہندا ٹہر آن۔

بھاز آک تو پارہ دا چنکا مجلس آک زبان ء انت اس ایٹور۔ ولے ہمو فتنے کن دا بہت ء کرور

تمک کہ حضرت ابراہیم کن خاخر ء نمرو نا لکھوک آہرانا اندازہ ہندن اُس کہ چندی میل آسکان،

ولے تو تکی تینا سنٹ اٹ دیر ایسکہ و خاخر نازی آ شانا کہ، تو خاخر ء کسنگ کتو۔ ولے تینا مہرانا

درشانی ء کرے۔ تینا وس و کچ انا خاص کرے۔ اگہ اینو ننا شاعر تینا کنڈ آن اٹس ء چنکو مجلس

کچاری اڈہلک۔ چار بندخ دا گزرتی کنگ کن اوار کیک، دا بھلو کاریم اسے۔ شاعر تینا خلوک آ

لوڑ آتے ٹی ہمو متکن آ لوڑ آتے اٹیک کہ ہرکس اوفنے است آن درینے۔ شاعر نا بھلو کڑ داسے،

زبان دوستی تون۔ دا مجلس آک بھلن یا چنک دا بھلو خدمت کنگ ء۔ تینا راج ء خنی کنگ کن۔

اوفنے پنی کنگ کن۔

اسحاق ناز رنداٹ سدا ای میرا نلا نا یا کہ چیر نا اے اف اسل کہ شادا ٹی بولان ہنن ء دیر نا عاصی بلوچ

ہراکام ء کیرہ ندروطن کن اے شیر آ تا پالی آ لولی ء پین بابل ندیم

چلتن اٹ پارہ کو کارمریک ہر مش ء چیر سا ای پارمریک حسن نحر

ہرغم ء تینا دیرین است آن نن اودے ہو غنگ آختان ہوغان نن اے بی بلوچ

بے وس لنگڑ مسکین ء دے اٹ ہڑوے ہستین ء ثنا آجو

کاروان ء جہد اکن بر بش مرین گام ء ہرن ہمت اٹ چراغ ء دروشم کین عطاء اعجم

بڑ امتنگ ء جون اٹی دیوال وطن نا گوہنگ ء ہے رنگ ء او ہر سال وطن نا عمر گل

دھرتی زیبا منگل نا چاندی خیسن غل غل نا باسط صمیم سر بانی

دیوال ء اسی نا چومبر گچ آتے اسن نا او ٹومبر باتیک وطن نا مش پکر باتیک وطن نا مش پکر استاد فتح شاد (مہمان خاص)

پاش ڈزی تے کچاری ٹی مریک ہیبت اٹی کس انا دوی من من کرے بابل فراز

دید اکن ایہن شال خوک ء وا نیام اٹی چلتن پڑوے سے بھلو حامد گل

اگہ شاعر کننا داراج انا تموک ء چک دناٹا اٹ کتا بے وس آ بولی ناغم ء دیر اس کتو ء پا

3 میکوپنہ غا برجاء

زندانیوں کی ڈائری، سال 1973ء

ڈسٹرکٹ جیل ناسیر آباد

28

نبی بخش زہری نا بیان بھلوسرخی تھون
گھینک مس، ہرائی او پارے کہ ”سردار
عطاء اللہ مینگل وادنا سنگت آک ضلع
چاغی نادورہ ناوخت آاسہ پیمان ء ہند
اسے آ ایران آن بروک سکھ آتھون
اوڑدہی کریہ، و حکومت بھارت نا کنڈ
آن لکھ آروپی تے دوئی کریہ۔“
کونہ 20 جون 1970ء، کونہ ٹی
سراڑی بلوچستان نا اولیکو صف انا

آجبت کن گچین کاری شیخ و پانٹ ناہرا
ندارہ ختنگ انگ ء، اودے توختنگ
مرے۔
گچین کاری تا پڑوختنگ تون سیاسی
واکدار آتا صف بندی تا بنامس۔ تین
پہ تین آن جتا سیاسی نظریہ مون پہ مون
مسر۔ پاکستان ائی گچین کاری تا مک
اٹ راست وچپ کنڈ انا نظریہ خاک
مونئی بسر۔ حکمران واکدار آتا است
خوای آدے ٹکی پاکستان ائی اگرختلہ
سازش کیس نا راگ ء جوان
چنڈہ بھنگا۔ بلوچستان و سرحد ائی نیشٹل
عوامی پارٹی نا اس نا است اٹ جاگی
متنگ آن خلیس نا پلو یڈ اٹ برساون
برخلاف لاؤڈ اسپیکر آن کنڈگا۔ ہرانا
واروٹ آورندی ء بلوچستان نا سوگوا

راہشون نواب محمد اکبر خان گئی مسلم
لیگ ناسروک خان عبدالقیوم خان و میر
نبی بخش زہری نادوبہ غانا ورنندی ء اسہ
بھلوپرہیس کانفرنس اسے ناوخت آتس،
ہرادے ملک انا کل اخبارک شینک
کریہ۔ نواب محمد اکبر خان گئی صاحب
پاریس ”عبدالقیوم خان وادنا مسلم
لیگی حواریک، دن کہ داسہ پک کریونکہ

کرساچ کنگنگ انگ ء، وادنا زمواری
بھلوکچ اس اسکان برطانیہ غایت کنگنگ
مریک، ودا کہ داسکوہی گورنر مسٹرولی
خان، سردار عطاء اللہ مینگل و سردار گئی
نا کاظم خواجہی ء کرسا غفار خان ء سوگو
کننگ ائی ء۔“
روزنامہ جنگ کراچی 19 جون
1970ء نا تاک ائی مسلم لیگ نا میر

بیان تا تا مک اٹ ہمودوبہ وورندی
تے خواونوک آتامون آتھنگ ائی اٹ،
کہ ہمودورانا مصلحتی سازش آتے پہہ
متنگ اٹ مک رسیگے:
نوائے وقت لاہور، 16 جون
1970ء نا تاک ائی مسلم لیگ نا
سروک خان عبدالقیوم خان دوبہ خلسا
پارے کہ ”اسہ مسکوہی گورنر اسے نا کاظم

سیاسی سرجز آتا بحال متنگ تون آجبت
نارواٹ پاکستان مسہ واکدار آتا ہند
ختنگا کہ، بنگال ائی عوامی لیگ، سندھ و
پنجاب ائی پاکستان پیپلز پارٹی و صوبہ
سرحد و بلوچستان ائی نیشٹل عوامی پارٹی۔
صدر بیچا خان تینا گڈل دوراٹی پاش وڑ
اٹ بے کنڈ بلوک نس، وے تہہ آن اونا
ہم است خواہسکہ کہ لس گچین کاری
تیٹی ہمو بندغ آک مونئی بریرہ،
ہرا لک ریاستی مشینری نادوتخوا مریرہ، ہرا
مستین نا حکومتی داخلہ و خارجی پالیسی تا
مخ تف و سماراجی فائدہ غانا نگہبان
مریرہ، کہ ملکی سیاست نا ادیک ائی

بلوچستان ائی ودی مروک 1973ء نا
آکینی بجران نا کڑیک 1970ء نا
گچین کاری مہم تون گنڈنگرہ۔ ہرانا بنا
واکدار آتا است خواہی آکنڈگا مس،
بھلا ایوبی آمریت و دن یونٹ نا
برخلاف چلینگو آک ملک گیر تحریک نا
سوب آن ایوب خان موکل مس، دن
یونٹ چٹا، سیاسی بندیک پلہ مسر، و صوبہ
ناک بحال کنڈگا، و لس گچین کاری تا
پڑوس۔

سیاسی سرجز آتا بحال متنگ تون آجبت
نارواٹ پاکستان مسہ واکدار آتا ہند
ختنگا کہ، بنگال ائی عوامی لیگ، سندھ و
پنجاب ائی پاکستان پیپلز پارٹی و صوبہ
سرحد و بلوچستان ائی نیشٹل عوامی پارٹی۔
صدر بیچا خان تینا گڈل دوراٹی پاش وڑ
اٹ بے کنڈ بلوک نس، وے تہہ آن اونا
ہم است خواہسکہ کہ لس گچین کاری
تیٹی ہمو بندغ آک مونئی بریرہ،
ہرا لک ریاستی مشینری نادوتخوا مریرہ، ہرا
مستین نا حکومتی داخلہ و خارجی پالیسی تا
مخ تف و سماراجی فائدہ غانا نگہبان
مریرہ، کہ ملکی سیاست نا ادیک ائی

خواجہ ظہیر
ڈکھ و ستم تا جمر ہڑدے وطن خنانے
ڈکال اسے بہار اٹ زیبا چمن خنانے
مقبول جان
تینا سینہ ٹی نن جعفر لار تسن
نماے ہوش ہرانگ ء ہرانگ اُس نی
سنگت منان
پن اٹ خیرخوانا بریک وارواتو
دترے ناواگلم یک کابک
ظفر معراج
دک اسل سدھانانے لکتو
انکہ خوک آن نے تکان نن
حسن ندیم
کہوک پاپہ المہ جہاز بان ء زندہ
کہون ہنوک مروء او ہر زمان ء زندہ
شہزادہ مابل جان
کنانن تیان گروک بک خو بیک اس
تولگک بہار ء بہار اٹ چڑ بیک اس
☆☆☆☆☆

نے ٹی فرق اف جج اس حیوان ائی
نظام اسیر
ہنین آزندانا دازبان ء بلوچی
گچین آداز بیباگدان ء بلوچی
استاد سائز عزیز (شوکار مجلس)
امر ای کاو مش میدان ء الو کاو
ہراڑے است دن منک بلوچستان ء الو کاو
محمد اکبر شاہ کر
غریب اسٹ، امیر اسٹ خدا کہ کل بشر اسٹ
داخان اسے نواب اسے کہ قید ائی حساب اسٹ
خدا کہ کل بشر اسٹ
یوسف
نی رحمت آتا اُس گل گل
نی بسوسک نبی نبی
نواب خان نوابی
امر بہیت ء کینک کتاب آتا اینو
کہ تمان نیام اٹ زراب آتا اینو
سیف الرحمن
اردو کلام اس بنے

پانے ڈیبہ آبس بہیت ء بس
تینے آبس بہیت ء عزت ء
عدیم بلوچ
بھندن تون نا تقدیر ائی مرمر
سروک آخن تیٹی تصویر ائی مرمر
منان ہلسم
عشق ء تینا چار دے نا
یار ء تینا چار دے نا
بلال بلوچ
وطن ء کس یات کپک دعا ٹی تینا
مسجد ائی ملا غان دعاک سودا مسر
حمزہ ہلسم
مس دتر کن چاوه کہ دھرتی ملاس
چوشسا کابک ارے واقعی ملاس
محمد اسامہ
داز بیبا بلوچستان ء کنا
براہوئی بلوچی زبان ء کنا
نصیر احمد ساحل
بندر کنیش اٹ ء زندان ائی

مطلب سیاد
صاحب ء ایمان یار مس
گڑانا سرحد آن ایپار مس
عالم ہلسم
ظلم اسے نا خف تیٹ پنک توار
سرچہ غا دا کاظم ء تینا خنن
شہزاد سربانی
زلف اتون گوازی نما گانگام کین
نن غم ء وراسکوہ انا گیرام کین
کلیم ساگر
کنا دا بخت ء نصیب ء ہجو
غلام اسے نا غلام مسٹ
نورا احمد نور
یار جانی نی زرس پٹس کنے
زندگی ٹی نی دم اس ملس کنے
سلیمان ہلسم
است غم تا دیار ائی تموک
نوک دن کہ تہار ائی تموک
مدثر ایثار

لمسی بولی تادے
انامشاعرہ
.....2 میکو پندخان برج
تویر تھر
شیف بے ایفے تے دو تیا چریفے تے
پیشن ٹنگانے چراغ ء ناچوڑ امر کسے تے
شاہ محمد عاجز
کنا دے تا حساب ء دیر تروک ء
کنے زندان ائی نا حق بیڑے
انور کمال
ہراڑے دلر باگام ء تھانے
گڑا گلشن ہموکان پھل بنانے
بابا جی
ای براہوئی ذات انامشاعر اریٹ
لمہ بولی کن دا ای حاضر اریٹ

1978ء اٹی براہوئی ادبی سوسائٹی نا
بندوختنگا۔ سوسائٹی نا اولیکو چیئر مین
پروفیسر خداداد گل نسک، واکس چیئر مین
عبدالوہاب ہمد، جنرل سیکرٹری محمد
ایوب عالم، جوائنٹ سیکرٹری محمد قائم
بنگلونی و خزانچی عبدالقیوم بیدار گچین
مسر۔ اولیکو براہوئی ادبی سوسائٹی نا
سنگت آک اسٹیج ڈرامہ نا بندوختنگا۔
پنی آ ڈرامہ نوشتنگا، ادیب، افسانہ نگار
غلام نبی راہی نا نوشتنگا کروک آ خاکہ
غاک اسٹیج آپیش کنگار ہرا لک مخلوق ء
بھاز دوست بسر۔ ایکان پدور نا تا بھلوکچ
اس سوسائٹی نا باسک جوڑس ہرافتئی
محمد کریم سرپرہ ہم اوارکس۔
محمد کریم سرپرہ انفارمیشن ڈیپارٹمنٹ
اٹ کاریم کریمہ ہراڑے عبدالوہاب
ہمد و گڑاس پین ورنہ ہم سر۔ سال
اسے آن پدور نا تا نیام اٹی تراڈا تہا
اسے وار دلدا گچین کاریک اڈتنگار۔ دا
گچین کاری تہی چیئر مین عبدالرزاق
صابر، واکس چیئر مین خداداد گل، جنرل
سیکرٹری عارف ضیاء، خزانچی عبدالقیوم

.....عبدالقیوم بیدار

بیدار گچین کنگار۔ ورنہ تا ہرا ٹولی
براہوئی ادبی سوسائٹی آن جتاس
اونفئی ٹی محمد کریم سرپرہ، عبدالوہاب
ہمد و عبدالجبار یارادار سر۔ اولک تین
کن اسے پین تنظیم اس ”براہوئی آرٹس
ایڈمی“ نا جن اٹ جوڑ کریم ہرانا
چیئر مین عبدالجبار یار گچین کنگار۔
براہوئی ادبی سوسائٹی و براہوئی آرٹس
ایڈمی نا نیام اٹی 1980ء آن اسے ایلیو
آن مونی گولفنگ نا بنامس۔ دا زمانہ ٹی
ادب نا میدان اٹی بھاز کریم مس۔

براہوئی ادبی حوال

کڑداسے نارڈاشانی ء کریم، ہراڑان اوقتا
اُست بڈی ہم مسک۔ و ورنہ تیکن مون
مستی کاریم کنگ نا شوق ودی مسک۔ ہمو
وخت آتہی پین دن ء بھلوکچ و مشغولی
متو کہ ہندا خاطر آن مخلوق ”غلام نبی راہی
ایوارڈ“ نا دود انا چ آ سال انتظار ء
کریم۔ و ہمودے مخلوق نا بھلوکچ اس
آرٹس کونسل ناہال اٹی سر مسک۔

کریم سرپرہ صحافت و نظامت تعلقات
عامہ نا ملازمت آن بیدس ریڈیو ٹی وی
نا اسے گچین ء پین اس ہم کس۔ اور ریڈیو ٹی
وی ٹی خبرخوانا کہ بھلوکچ وخت اس اسکان
دا چر جوٹی برجاسلیس۔ اونا خبرخوانا کنگ
انداز بھاز گچین کس ہرا مخلوق ء بھاز
دوست لیک۔ ایوکریم سرپرہ ہرا نیام اٹی
اف ولے اونا کروک آ کاریمک وخت
اس ہم گرام مفسہ۔ ایونہم براہوئی ادبی
ادارہ غاک اونا ڈرامہ غلام نبی راہی ایوارڈ یا
ایلو پنی آ ادیب آ تا پین آ ہندن ء ایوارڈ
تنگ نا دود آ تا بست و بند آتے کیر تاکہ
پوسکن آ نوشتنگا آتے لکھنگ و خواننگ نا
شوق ودی مرے دا وکل مونی بریر۔

کاریم ء سنجلا، داڑتون اوارادار جنگ
اخبار اٹی براہوئی حوال ء نوشتنگا کنگ نا
ء کرے۔
کریم سرپرہ نا اسے گام اس کہ اووخت اس

تفہیم اختلاف آتیاں پدم دا ورناک
ادبی مقابلہ کریم، ذاتی وڑاٹ گچین ء
سنگت سر۔ ہر دوسر آ تنظیم آ تا نیام اٹ
مروک آپروگرام آتہی گل اسے ہندا آوار
مسرہ۔ سوسائٹی اگہ اسے پروگرام اس
کریمہ تو مندے آن پد براہوئی آرٹس
ایڈمی مشاعرہ اس اڈتنگا۔ ہندن
ڈرامہ، مذاکرہ، و مشاعرہ غانا اسے گچین ء
چر جوٹی اسے نا پنا مس۔ براہوئی ادبی
سوسائٹی مسے ٹوٹی ”دے تک“ ء کشا و
براہوئی آرٹس ایڈمی والا ک ”تلاز“ ء
مون آ لیسر۔ منہ وخت آن پد براہوئی
آرٹس ایڈمی ٹی ہمد تراڈا تہا و براہوئی
آرٹس ایڈمی اراش مس۔ اسٹ نا
چیئر مین محمد کریم سرپرہ و ایلو براہوئی
ادبی تنظیم نا چیئر مین محمد یوسف موج
گچین کنگا، و عبدالجبار یار پدی براہوئی
ادبی سوسائٹی آ لیس و مسے ٹوٹی دے تک نا

☆ کریم سرپرہ نا جتائی

☆ براہوئی آرٹس ایڈمی، صحافت، خبرخواننگ

☆ ”غلام نبی راہی ایوارڈ“ و ایلو گچین آ گام تا خالق

گدرینگوک آ وخت انا دا شفی بیڑی
تے بیان کنگ نا مطلب دا کن کریم
سرپرہ عیات کین کہ او منہ دے مست
نا جوڑی اسے نا سوب آن دا دنیا ء الا۔
کریم سرپرہ اسے ادیب اسے آن بیدس
اسے گچین ء حوالا کاسر و زندانا ہر ش
اوتون تعلقداری تخوک آ ہمو بندغ آتے
ایوارڈ تننگا کہ اوکل تینا ش آتے گچین ء

ہم گرام مفروء، اودا کہ ”غلام نبی راہی ا
یوارڈ“ نا بنا ء کرے و ہر سال بے ناغہ
جناب روڈ آ آرٹس کونسل ناہال اٹی اسے
گچین ء دود اسے نا بست و بند ء کریمہ۔ و
براہوئی زبان نا ادیب، شاعر، نوشتنگار،
فکار، حوالا ک، براڈ کاسٹر و زندانا ہر ش
اوتون تعلقداری تخوک آ ہمو بندغ آتے
ایوارڈ تننگا کہ اوکل تینا ش آتے گچین ء

ہلیو پدی بریوہ اٹنے کہ مال ہم لنگر ء بچ
کس کروک ء اف تے۔ شیر محمد ء انت
سائس کہ دا مون اٹگا خونی آ سرک آ
کن تون انت مریم۔ یا دا بے کانوڈ آ
مٹل چلیفوک آ تا تنک چر پی کریمو۔

لاری ٹی سوار مننگ تون آڑسندہ اس
کشاوتینا بغل آتو لوک کماش اسے سلام
کرے و تو مک آک جوڑ بڑ کریم۔ شیر
محمد دا کماش تون ہیبت و گپ انا بنا ء
کرے دا قاقا مجلس ہندا خنس چس کریمس
کہ اسے ایلو نا پین ہم سوچ کتوس و بچ
گڑاس دا قاقا مجلس ء ایسری نا کڈ آ
دنگ کتو کہ۔ لاری تینا مزل آ راہی
مدان کرسادا چچی ناخوک آ سلیمس۔ شیر محمد
ہم نظر اس بے ہرا کہ اراگا ڈی مون پہ
مون ڈوک لگاسر۔ اسٹ تا سواری والا
بس اس کس۔ زرہ سے آن گڈ کریمہ مس
و لاریک مونی ہنسا کریم، استاد ہم دا
لاری ء مونی کرسائس کہ شیر محمد نا نظر تہا
کہ دا ظالم آ سرک آجیر، ورنہ ورنہ چنانا ٹی
تا دتر و جان انا لکر تہو کسر۔ شیر محمد
آن ہیبت آک ہنار اودا بہشتی تا دتر تے
پین ہنگ کتو کہ۔

6 میکرو پنے غا برجاء

ہروک کسر او ہندا پرت اٹی ڈب بلوک
کس کہ چوہ لاری اس برو۔ ہندا کان
سٹ اس ایپاراسہ کسرا س خلق اسے کن
مون مستی ہنا کہ۔ دا غریب بچ گام اس
مر سلوک کس ولے دا ہنوک بروک
آک شیر محمد ء بھاز آزار کریم۔ ہر کس
بسکہ تو شیر محمد نا ماس آن چرخ کریمہ و دا
منگام اس پدی ہنا کہ دا کہ نیم گھنہ
اس اسکان مسرا کرے و شیر محمد تینا جاگہ
ء بدل کرے، ولے ہراڑے؟ دا مخلوق
نا ہمو وڑنسکہ ایڑے ہم دا ہیوس نا قسمت
اٹ ہندا آزاری ڈرڈ و خواریک لکھوک
کسر۔ ہموڑے ہم دا ہیوس تون ہندا کہ
مس تو شیر محمد تین تون تہیبت ہیبت کرسا
پارے کہ خدا یا دا افس کور کور کرسا آ تا
رمب کیرہ بچ کس انا خیال ہم اف تا۔ یا
ای غریب اسے اٹ دافنے بندغ اس
نظر لفرہ۔ اسے خدا غریب ء ودی کروٹی
الونے۔ انت آن انت شیر محمد نا سوچ
اٹ بسکہ او پاراسک۔

ایلو پارہ غان لاری ہم ہرے کریمس
دانا دتر ہم لار کریمہ و تلموسہ ٹی کس۔ جٹ
اسے آن پدا نا نظر لاری آ تا تو بھاز
خوش مس کہ داسہ سوار مرپوہ، دالاری
شار اک سر کے کنے و سٹ سودا ء تینا

خواست اوتون سوچ کریم کہ انا اشار آنے
ہم درتین تون۔ ولے شیر محمد پارے تا
آخا ”کنا ٹوک نم بفو ہنداڑے
مال ء تینا سنجالو نم کن شار آن گڑا
اتوہ۔“
چناک خوشی گل کرسا گلان مسر کہ باوہ
شار آہنگ اٹی ء، بن کن گڑا اٹیک۔ اسے
مارکو داپار آن گل کرسا و ایلو غڈ و ایپار
آن گل کرسا کس۔ شیر محمد ہم چناتے
بشخدہ غایتی ورنہ ترسا امتنا کرے و
توکل آ خدا نامزل ناپارہ غاسر بلک۔

خلسا پر غما گھنہ کپ اسے آن گڈ
سڑک ء اڈ کرے ہندن دے ہم
چاشت موسس آہڑ نا بنان آدیک کسر
شیر محمد ناملاسی ہم گیشتر مسرا کرے۔ اخیر
سڑک نارہی آ سر مننگ تون نت تے تینا
مریفے توس کہ چچے دم بھو تاکہ لاری
اس برے، دوارہ شار اکن سوار مرپوہ
کاو۔ شیر جان نا تنک لاری نا کسر آ

افسانہ

سڑک نا گواچی

ایو۔ شیر جان ہم ہندن تینا دستار ء
کاٹم آتھے سدھی لٹ اٹی کرے ریش و
بروت آتے جوان تیل خلک چرپ
کرے و آدینک ء اراٹی آن تینا

.....نجیب یاسین

خواہس سرمدان ء ہرنے ہر تو م آخن
تہی تینا ارا راہیفنگ سرمدان ہم خلک۔
تا کہ شیر جان ہم تیار مس و ہنداڑتون
دے ہم مش انا سلامی تون تینا گچین آ
دروٹم اٹ مش آن پاش کرے۔
ہندن اونا بہشتی آ ہر تو م آ مارکوک ہم
خن تے موہکسا شغ آن سا کریمش
مسر۔ شیر جان ء خنگ تون ہموضدی آ

دا پوسکن آدورانا ٹیکنا لوجی و ایپاد آتیاں
نا بلد مش تا داماں اٹی زندانا ڈکھ وویل
آتتون گون وخت ء تینا دھکہ ترسا
شیر محمد نا گدان مش انا داماں اٹ بش
کس۔

دنیا نا سر حال آتتون زند ء گدر بفسادا
گدان اٹ شیر محمد انا شیر زال آزیفہ و
مسے مسر و اراچکو مار بیگارہ، و دلچختا
سو بر باوہ بادشاہ پاننگا کہ۔

چناک تے تینا دا خواری تہی زند ء تیر
کرسا کسر۔ شیر محمد مال و مالداری نا
سوب آن ہتم و کرائی آ خراسان آ مومن
اٹا مرغز آ سیٹ اٹی کچی آ ہنا کہ تینا
میو داری تون مشغول کس، چچ آ سال او
تینا مال اوتون اختہ کس۔ شیر محمد ء
خواریفنگ نا ہم وار تو کہ کہ شار آ کاو
و چناتے کن تینا سودا سٹ گرو چا اس ہلیو
ایو۔

ہندن شیر جان نا چناک ہم اوڑا نیار
خواری تا خید اٹ چوشوک کسر دنگہ
داناک پارہ کہ غریب نا چنا ہم غریبی و
خواری تا تا پ اٹ ولک۔ دا وخت اوقتا
گل و بابی و گوازی تا وخت کس، ولے دا
غریبی نا زند اوقتا چکی ء اوقتیان
پلاس و ہمو خواری و ڈکھیا ٹی نا گواچی

..... حسین بخش ساجد

صوفی رنگ

کرینے۔ اونا کلام آتا گوشت شش ہزار آن زیات ۷۔ تینا کلام آتینی اوتینا راج انا بدرا نگار سم دودو آتے مدام شیف خلسا کرینے۔

جوانسال گئی نادی شاعری، خاص وراثت رسول پاک تون مہر آن پرائنگا جوزہ غایت پاریک آشیر تا سوب آن اونا مرشد حضرت سید تاج محمد امری اودے ”بلوچی تا حسان بن ثابت“ نا لقب تس۔

بلوچی شاعری ٹی جوانسال گئی اولیکو مکمل صوفی شاعرنا حیثیت ۷ خٹک۔

بلوچی شاعری ٹی تصوف نا بیرک ۷ بڑا کرکوک آدا گچن آ صوفی شاعر 1966ء اٹی دادنیاء الا۔ ولے اونا شاعری و فکر ایہوہم است آتینی زندہ ۷۔

بلوچی کلام: محمد ابراہیم جوانسال گئی

.....1.....

نا چاہوٹ ویدن آتے انت مولا ای تو غرق اٹ گناہ تینی تینا خطا کار ۷ اریٹ بدکار اس ہم ای حساب آک ۷ گناہ تا لکھ کروڑ آ

.....2.....

اریٹ شوان اس، افٹ سڑدار و میر اس مش آن و قطرہ سے آن ای ودی اٹ حساب اٹ اف کنا نیکی و جوانی کپس مولا حساب ای بے بادوی اٹ

.....

(صوفی رنگ پی آدا شیخ اٹی پی آ صوفی بزرگ شاعر آتا کلام نا براہوئی منظوم ترجمہ غاتے پیش کنگلک۔ تاکہ خوانوک آک اوفنا فکر انا بڑی و کلہو آن واجب مریر: پروفیسر حسین بخش ساجد)

جوانسال بگٹی:-

بلوچی صوفی شاعری ٹی ہراہند کہ جوانسال گئی ناء، پتھین اٹ اوپین شاعر اسے ناف۔ ایہن تو شہہ مرید و مست تو کلی ہم بلوچی نا بھاز شرفدار ۷ صوفی شاعر و بزرگ اسے نا حیثیت اٹ بھلوچا ہنداری اس تخرہ۔ و اوقتیان گڈ جام درک و شہہ عیسیٰ و ایلوک۔ ولے دا کل اٹی جوانسال گئی ناسہ تینا جتا ۷ انداز اسے۔ بلوچی نادے بگی لہجہ نا ادا صوفی و بزرگ آ شاعر دے بگی بلوچستان، کوہ سلیمان، سندھ و پنجاب نا خوک آڈ بلوک آ راج اٹی، ہراڑے کہ شرک و بدعت و جہالت و گمراہی نا گل تہاری و ہوندا ایک ۷، ہموڑے جوانسال نا شاعری روشنائی نا تیر و تک اسے۔ و اونا شاعری بلوچ راج اٹی بھاز پنی ۷۔ اونا شاعری نا زبان بھاز سادہ و گچن ۷۔ زندا نا بنا ۷ شوانی آن کرے۔ کوہ سلیمان نا ایب کیب و مش و دامان اٹی بزلگ خوافک آ سادہ غاشوان باطنی علم و روحانیت نا ادا کداری آن ٹیل پل کس۔ و بے خودی و سوز اٹی خدا و رسول نا سفت و ستائی مدام شیر پارسا زندہ نہادی جوڑ کرسا کرے۔ اونا شاعری ٹی موسیقیت، روانی و مہر انا جوزہ غاتے ادا در شانی نارنگ ساڑی ۷۔ ہنرا خاطر آن اونا صوفیانہ و عارفانہ شاعری ۷ بلوچی زبان نا بھاز آشیر پاروک آک مدام تینا توار تینی پارسا کرینو۔

جوانسال گئی نا شیر / کلام آتا ارا کتاب بلوچی اکیڈمی شینک

مس۔ بلکن اگہ ای دا پاداسہ کنا تجس ہراقتیانی داخس باور کیسہ داقتیان زیات سوب آن دا کف کل منافق ۷۔ داقتیان پین گیشتر مس۔ تینا ہیبت ۷ مستی برجاتخسا خودین، جوفدی کس ہم اف۔ ولدا بر زیات گندہ ۷ بندرغ کل بادشاہی ٹی پارے: گڑا ای نے کل حوال ۷ ایہوہ۔ اونا دا اف۔

”اسہ دے کنا اراٹی کنا وزیر و وکیل ہیبت کئے مچے فریشان کرے۔ پاریت ہیبت کئے مچے فریشان کرے۔ پاریت آتون تولوک کس۔ دے اس کئے خنا خیر، نی ہن ای زور بریوہ۔ اوہنا ای مستی پاریت بلہ چپ کرلیں۔ اوچے دانگ بش مرسا کئے اہل پارے، کان محلات وزیر و وکیل آہست۔ پاریت انت حال اٹی نے تون ہیبت اس کروٹی ۷۔ ای حوال ۷۔ اوک اسہ بشندہ اسے تون پاریر، بادشاہی بھاز جوان ۷۔ ہر بندرغ پاریت زرس سل انت مس نے۔ کئے نے آن خوش ۷۔ نے کن دعا گو ۷۔ کہ نے آن زیات ۷ بادشاہ اوفنے اسل مہر و ۷۔ اوقتا دا ہیبت آک، و ملکہ نا ای ہیبت کئے پین فریشان کرے۔ ای اوفنے پاریت نم بہو ای نم تون ولدا بریوہ ہیبت کیوہ۔ اٹک ہنارای سدھا محلات مستی الے کئے پین کس ۷ ہم دادا ستان اٹ ملکہ غا ہنٹ۔ اودے حوال ۷۔ اپا کہ درونا منافق ہرا وخت و فادار

مریک، کس ۷ ہم درک لکپک۔ گڑا نے آ بریوہ۔ ملک انا بابت کئے حال حوال کروٹی ۷۔ دا وزیر دا وکیل گڑا نے آ بریوہ۔ ملک انا بابت کئے حال حوال کروٹی ۷۔ دا وزیر دا وکیل

☆☆☆☆☆

گڑا نے آ بریوہ۔ ملک انا بابت کئے حال حوال کروٹی ۷۔ دا وزیر دا وکیل

سیرت سرور کائنات

حاجی شاہ بیگ شیدا

محمد رسول اللہ

بندہ اللہ نا رسول ۷ دُن محمد مصطفےٰ گل مومن تے قبول ۷ دُن محمد مصطفےٰ او نبی آخر زمان ۷ دُن محمد مصطفےٰ رحمت ۷ قوم آ جہان ۷ دُن محمد مصطفےٰ انس و جن نا پیشوا ۷ دُن محمد مصطفےٰ پان درود اوڑا روا ۷ دُن محمد مصطفےٰ نی طہ یا یلین پاتے دُن محمد مصطفےٰ جوان چاہک اود خدا تے دُن محمد مصطفےٰ شانی ۷ روز جزا نا دُن محمد مصطفےٰ ہندن او محبوب خدا نا دُن محمد مصطفےٰ او امام ۷ انبیاء تا دُن محمد مصطفےٰ

رہنما ۷ اولیاء تا دُن محمد مصطفےٰ احمد ۷ او مجتبیٰ ۷ دُن محمد مصطفےٰ چاسہ تے نورالہدیٰ ۷ دُن محمد مصطفےٰ او نذیر ۷ او بشیر ۷ دُن محمد مصطفےٰ خن کنا اوڑکن زہیر ۷ دُن محمد مصطفےٰ مس سرتاج انبیاء تا دُن محمد مصطفےٰ مس معراج اولیاء تا دُن محمد مصطفےٰ ساتی ۷ کوثر نا چاہ ۷ دُن محمد مصطفےٰ او کریم ۷ تین کن خواہے دُن محمد مصطفےٰ لکھ درود اوڑا سلام آک دُن محمد مصطفےٰ دے ون پارہ غلام آک دُن محمد مصطفےٰ

اونا چہرہ نا تاثر آک ہندن خراب نسرہ بادشاہ کس۔ ہر گڑا کنا مومن آہل کس۔ کس پاسے او کبھی دے آن سفر کرسا نئے خدمتگار نا کتی نئے کہ کنگ نا تا کہ اسہ ایلو نازی آفمس۔ او کئے بنگ ۷۔ بنگ تے پوڑو کریر۔ جاگہ گڑتی۔ ہر گڑا تینا حساب اٹی کس۔ پاریکہ، ای داسوب آن تینا دوا تخرہ تا جاگہ پوڑو کر ترخسا غیر کرسا نسرہ۔ اودا ہیبت ۷ پانگ آن گڈ زرس چپ کہ داسہ ایلو نازی آفمس۔ اتنے کہ ہندن لگا کہ کہ اوستی آن پیدل ہننے کرے۔ ای سوچ اٹی تمات گڑا اللہ بلکن اسہ مجبوری اس اودے پیدل کرفسا چاہے دا غریب آنت ویل اس بس کہ دا حال آسرس۔ تینا ہیبت ۷ مستی دنگ ای دینا نا خوش بخت انا گنا نیازی اٹ کہ آن خٹک تے اسل ملنگ متوسہ۔ ای آن گڈ اسہ وارولدا کنا کڈ اہر پارے: نی کن تون اُس۔ اونا دا ہیبت کئے نفعت

افسانہ

مسافر

اودے گلاس اس دیرتس، او اسہ ساہ ”نے جبر ۷ کنا اسہ بھاز زیبا ۷ اراٹی اس جہان نا بادشاہی ۷ تسک۔ تاکہ ای آرام اسے تون کل ۷ گلم کرے، داخس اشتافی کس، ہرا کہ ملکہ قصد ان کس۔ کن تون کتوڑا کنا کاٹم ۷ پلسا کریک۔“

آن دیرک اونا ساہ والا نالی ٹی ہنارہ تو بھاز مہر کریک۔ ہرا وخت ای شکار آن دا ہیبت آتیاں گڈ اولدا چپ کرے۔

..... عامر فیاض

”اہلم کئے دن ختگ اُس، ای دن بسہ کئے تینا خن تیاختا کہ۔ بش مسکہ۔ کنا زعغ ۷ کشاک، اسہ کڈ آختا کہ، کنا نت تا داخس گچن آ زندا نا بندرغ دا حال آسر

نوشتانک

زبان امرودی مس

..... واجہ لطیف الملک بادینی بلوچ

چیرمین بلوچی پٹ و پول لبرانی گل نوشکے بلوچستان

آتا ہن بربرجاسک، بلکن زبان اٹ بدلی بریک کہ بریک، زبان اٹ بھاز آ شاخ آک ودی مریرہ۔ لچہ غاک زبان ناشاخ پانگہرہ، ہراستے اردوٹی ”بولی“ نا پن تنگانے، ولے براہوٹی، سندھی و پنجابی ٹی زبان تے ہی ”بولی“ پارہ۔ دانا مطلب دا ف کہ دا فک زبان افس، بلکن ہراستے زبان نالوز آک ء، اوقا پانگہ اوقا معنہ غاک اوقا پک کروک مریرہ۔ دن کہ اردو ٹی ”خلاصہ“ نا مطلب اسہ بھلو سر حال اسے چنکو پیش

اسہ پین ہیبت اس دادے کہ بھاز نا سر پند آک براہوٹی زبان اٹ ہیبت کروک آتے جتا قوم اس نگرہ۔ یا ہندا گڑا کن زور خلنگ ء۔ اوفتے دا پانگہ خواہہ کہ براہوٹی قوم اسے، اودا قوم ان پین بلوچ ء۔ بلوچی ء ہم قوم اسے ارے اودا قوم ان پین ہم بلوچ ء۔ ننا قوم ان پین بلوچ ء و ننا زبانک براہوٹی و بلوچی ء۔ ن بلوچ آک خوش بخت ان کہ قدرت ننے اسٹ آن زیات زبان نا خواجہ

پوسکن آورا نا ہندا خواست ء کن مہرو مرہبت ء تالان کین۔ تین پہ تین ء سکن۔ دادور اٹ کتاب تون مہر تھن۔ تیبت خوان، تیبتا چناتے خوانشن، ودنیانا کل زبان تون مہر کین۔ اوفتے ہیل کین۔ ہندا ختم نا علم و دانش اٹ ودکی بریک۔ دن کل آن مست تیبتا زبان تے بستار ایتن۔ ودی و پیشن نازبان تے وخت انازی آگر کن انا کچ کاریم اٹ اتین، و تیبتا بلوچی و براہوٹی زبان تیبتی چج اوارسواری کین۔ بلکن تیبتا خلقی ہیبت آتے افسانہ، غزل، نظم، حمد، نعت، مرثیہ، زہیر و تک، انشائیہ، ڈرامہ، جاج، متل، ہیبت مون آتین۔ و تیبتا زبان اٹ ہیبت کننگ آشرم کین۔ گڑا نا زبیدارا ننگا زبانک سلوک انگادور اسکان زندہ وسلامت سلہ۔ اگہ زن تیبتا زبان تے پد خلکن، گڑان، ہم پدمنہ و ایلیوراج آتینا پد سلہ، و خالی گڈ سرات ننا پین سلو ء کہ اسہ وخت اس بلوچی و براہوٹی ٹی ہم ہیبت مسکہ۔

☆☆☆☆☆

پالو کرے ولے چچ منو۔ اونا بے وس آ چناک وزیفہ شیر محمد نا کسرا ہر ارہ کہ چوہ بریک گڑا اتیک چناک گئیرہ و گوازی کیرہ ولے شیر محمد نازندانایسری ہندا ہسپتال نا خازگی آ بوپ آتیا لکھوک کس، ہراڑے اوتیتے آن مست اسہ ورناسکین ارمان کریسٹس۔

☆☆☆☆☆

کن کارمز کریرہ۔ ہندا لوز کہ اودے بیپرس پاریرہ، ہندا ازان لوز بیپرس جوڑ مس۔ و ہندا پچ و لیزغ ء لاطینی زبان اٹ لبراپاریرہ۔ یا اودا پن لبرانسکہ، ولوز

لبراعان لبریری وجوداٹ بس۔ زبان کل آن مت مہر گڑہ، مصر، ایشائے کوچک، و چانغانان دینیاتی تالان مس۔ بلکن انسان زبان ء ہندا کان ہیل کرے۔ مست لکھنگ یعنی نوشت تاوڑ داؤل نسکہ کہ انسان اگہ گڑا اس لکھوس گڑا اونا بُت و فوٹو ء کشاک، بھاز انکا سوچ روج آن پد انسان نوشت نا پارہ غابس، ویتے پچارا سٹس۔ اگہ زن تاریخ آنظر اس شاعرن گڑا پوسکن انکا کاغذ کل آن مست چین اٹ جوڑ مس۔ ہموڑے چھاپہ خانہ غاک دادے ایجاد کریر۔ چینی زبان اٹ اولیکو کتاب 868 ء اٹی شینک مس۔ اوکان پد ہندوستان اٹ پرنکیزیک اولیکو کتاب ء شینک کریر۔ ایتنے کہ داژان مست نوشت آک غل، سل، پن، آہن، مس، آتیا مسنو۔ مستر مسج قدیم نیوا نا دمب آتیا نکلن ء کتا بجا ہم دوٹی مسنہ۔ ہند اکتا بجا ٹی مش انا بسوک آختختی تیا نوشت نا دروشم آک خننگا نو۔ و ہندا فتنہ ہر فیونونڈن نا عجائب گھراٹ

ہنڈن نامکان اسہ ول اسے آتیز بروک لاری چلیفوک آژان ہیبت آک ہنار، دیچہ ہوش و پام تے ہرانگ پرینگاس نیمبر ادا آ استاد آن لاری پیش تما سدھا گاڈی اسے نا پارہ غامون کرے ڈوک لگا۔ اوکان پد چچ خبر متو کہ انت مس۔ دے اس کہ شیر محمد سما کرے تو اودا داپار ایپار آن منہ بندغ سر عین آ پچ ہنا۔

تخانو۔ دافنا کچ 22 ہزار اسکان مریک۔ داژان دا ہیبت مون آ بریک کہ انسان ہمو وخت آن تیبتا زبان نا مون مستی دنگ و تیبتا تاریخ ء رکھنگ کن

اسے ٹی کچ کننگ، و براہوٹی ٹی ”خلاصہ“ نا مطلب ملوک، یلد و تالان گڑا ایاجا کہ اس۔ تو دا زبان تا جندا نا ہائی و ہیبت مریک، و دا ہم املی اف کہ براہوٹی نالوز ”بولی“، اردو ٹی پانگلوک ”بولی“، آن ہلنگو کرے۔ تو بلوچی زبان ء اگہ زن ہرن اونا نامہ بھلو لچہ و گالوار ء، رخشانی، مکرانی، سلیمانی، داہیان کل آن بھلا گالوار رخشانی ء۔ اصل اٹ بلوچی زبان اسٹ ء اودا نالوز آتینا بھاز معنہ پیش تمک، ہر لچہ والا اسہ معنہ اس تے کاریم اٹ اتیک۔ و کتا سلاہ دادے کہ بلوچی کن ہرا رسم الخط داسہ کاریم اٹ انگہ انگ ء، دا بھاز جوان ء و اودا تورتا پوروی ء ایک۔ داڑے دا گڑا ء ہم ہیبت تخنگے کہ ہمزہ زیر و ہمزہ زبر ء ہم داژان کشتوٹی اف کہ دا ہم کبھی تورتا نماندگی ء کیرہ۔ داژان بیدرس ہندن براہوٹی زبان اٹی ہم مسہ بھلو لچہ اریر۔ ساراوانی، جھالاوانی، و رخشانی۔ ویل لچہ غاتیان ودی مفک۔ داژان نا بھلنی ء، اودا میرات نا بھلنی ء۔ ہراستہ تیبتا

دیر ہلک کنگ۔ ہرا کہ لاری ء استاد ہندن ترندی اٹ دنگ ء کہ کس پاسے پداٹ تے تعلیم نا لشکر بنگ ء۔ مون آ سڑک چٹ آنبار خننگا کہ۔ لاری ول آتیا ن ول کٹسا و کا زبہ غاتیان سہشا ہنا کہ سما لوکہ استاد ورنائی نا جوش و گمراہی کس یا ہرے متنگ نا سوب آن داخس ترندی اٹ لاری ء چل ترسا دریکہ۔

زبان انسان نا بانی سونا اسہ نگر اسے، ہندا نارو و وسیلہ اٹ انسان گڑا تا پچس ء ہم چاکہ۔ ہندا نا وسیلہ اٹ انسان تیبتا خیال، جوزہ، مارشت آتا درشانی ء ایک۔ و توار خلنگ ایک۔ ولے داوڑ بیرہ انسانک کیرہ، ایتنے کہ ساہدارک دن کننگ کپسہ۔ حالانکہ اوفتے ہم دوی (زبان) ارے، ولے زبان ء بادوی نا دروشم تننگ انسان ء ایلوکل مخلوق آن زیات شرف بشخانے۔ و انسان ء حیوان ناطق ہم پارہ۔ یعنی ہیبت کروک انگہ ساہدار، و انسان ء اودے اونا بادوی ہندا خہ عظیم کرینے کہ او اگہ تیتے پہہ مرے گڑا دنیا نا ہر گڑا اونا رنداٹ تیبت بریک۔ انسان دنیا ٹی ہیبت انا بنا ء امر کرے، اگہ دا بابت نن ہرن رانگی تیبت گلگ نا پھل آنبار تیبتا زبا دتو ن اوار نا مون آ بریک کہ دنیا ٹی اولیکو انسان کہ او کل انسان آتا باوہ (ابو البشر) پانگک، کہ اونا پین آدم مسنہ، او وخت اس کہ ودی مس گڑا اوٹی ساہ شاخنگا، ساہ شاخنگ تون اوار اوار او ”آ“، و تیبتا رب انا ستا و سفت ء کرے۔ لوز ”آ“، و ”دم“ آن تیبت دا ہیبت پاش مریک کہ ”آ“، نن بلوچی ٹی اسٹ ء تیبتا کنڈ اہنگ و توار خلنگ کن کاریم اٹ اتیتہ تے۔ و ”دم“ براہوٹی و بلوچی ٹی دمہ، ہرہ، اُف اکن پانگک۔ وخت اس کہ آدم دمہ ہلک گڑا اونا باغان توارو دی مس۔ ارٹی ہیبت دادے کہ آدم نن غلٹی و بورا نگرگ و چہرہ و مون ء پانہ۔ آدم نا ذکر داسوب آن الہی ء کہ او دنیا نا اولیکو انسان و بیخیر پانگک۔ و اونا لقب صفی اللہ نسکہ۔ راستی اٹ ہنگے تو آدم تون اوار ہیبت بنا کرینے۔ و ہیبت انا اولیکو حرف ”آ“، ای، او، ہو، مسنو۔ اوکان پد زبان مون مستی ہناتے و شون بلکنے۔ و اوٹی زبیدارا ننگا لوز آک برس کرینو۔ ہندن کہ انسان دیرنی و

سڑک نا گواچی

.....4 میکو پندھان برج

کاٹم تے چکر کرے و غل ء ہرنے او ٹیک اس ہلک ہندا ژتون سارا آن ہنا۔ جٹ اسے آن پد سما کرے تو لاری بھلو مزل اس خلکوس۔ شیر محمد اسٹ آن

افسانہ

ابو قسمت کن

طوفانی آپریشنوں کو آگورتیج نازک آتے سگسا ہر اتم بچی ناسواری ہسپتال نا دنگ اٹ پترینگا تو اوڑتون اوار بروک آپیرانگامہ وچکا اہلم ناکس پاہے دم راست مس۔ اولک بچی ۽ سیدو ترسا اودے پیش ریڑھی آن دڑفیر۔ لمہ بھاز مہراٹ تینا نازو دار آچنا نامون آ شاغوک ازگوک آری اوانا زور آکوپہ غاتیان چکا کور۔ دارلی نازنگ انگ و کبھی جاگہ غاتیا اڑیک داغابوت نا بیوی ناپک انگا شاہدیک نسر۔ لمہ و چچکا مارنا جوڑ ۽ راست چپ آن سیدو ترسا او پی ڈی ناکند آگرنگ نسر۔ زرس ہنگ آن پدکس پاہے لمہ ناست آگراس بس، اوار اوتون تینا خازگی آ گدا نا پلو اٹ تفوک آ پیہہ غاتیان پیست رو پی پیش ریڑھی والا ترسا موکل کرے۔

دہ رو پی والا پرچی ۽ جوڑ کنگ کن پیر انگا لمہ ۽ بھلو چراسے ٹی سلوئی تہا۔ اونا بے جاتی پانگ کس کہ اونا اسہ اسہ ساہت اوڑا قیامت انبار گدرینگ انگ ۽۔ ہندا خسیٹ نا جوڑ نا چچکا اہلم او پی ڈی سلف اس جوڑ کرفسا ایس۔ اوقم اسکان بچی نا جون آن بھلو دتر اس وہاس۔ لمہ وار وار تینا ازگوک آگدا انا پلو اٹ اونا مون ۽ سفا کریکہ، و خوبیک آہیٹ ہسپتال نا بے رحم آخ انگا فرش ۽۔ داسہ ہر مسٹ آک ڈاکٹر نا درگ نا پیشن آگلوک آچراٹ ہند سلیر کس پاہے پل صراط آن گدر بنگر، کہ سا اف موئی سر ہم مریرہ یا آخا؟ واگہ دا پول آن گدر بنگر ہم تو موئی انت مرو؟ لمہ نازوڑک آجوڑک تینا رب آن مار انا زندا کن زاری کنگ نسر۔ خدا خدا کرسا اوقم واری بس۔ ڈاکٹر نا جوڑ ۽ ہنگ تون پارے:

”لمہ جان، دادے تو آپریشن کروئی تمک۔ اتنے کہ دانا رو تینک نا بیفا بیڈ نا سوب آن ترخانے۔ وکل زیارک پڑ

اٹ ہنا نو۔“
لمہ ۽ انت سمانا بیفا بیڈ انت بلہ سے نا پن ۽۔ اوتو ”زیار“ و ”آپریشن“ نا ہنگ تون اپاخہ مس، و خواستگار آخن تے

..... ڈاکٹر سرجن اعظم بنگرئی

ہیت ہیت آدھیا چنگ کس، ودا بیوس آک لُج ۽ لڑوچ کرسا خف توریرہ، کس پاہے او بہا اٹ بلوک ۽ سے مریر۔ ابوے بیوسی، لمہ نا حالت کرار

ڈاکٹر نامون اٹ سخت کرے۔ ڈاکٹر اماں ۽ نواریفہ و منہ ٹیٹ لکھتس و پارے کہ او دانفے دمستی ہسپتال نا لیبارٹری آن کرفے۔
دوئی پرچی ۽ ہلسا ہر مسٹ آ بندغ واج آجیتام آک ہسپتال نالیب انا کڈ آگزر ہلسا ہنار۔ ہر مسٹ آک کچہ غاشارانا خازگی ۽ جیتام نسرہ کہ اوقھیا کس انا تک تمھو، و نئے کس ۽ اوقھیا رحم بس کہ نا جوڑ ۽ اسہ ویل جیتر اس ایتر۔ اسٹور اٹی تنوک اسل پوسکن آ ویل جیتر آک اسہ بھلو صاحب اسے کن ہر وک نسر کہ او برے و خیسن آربن ۽ کاٹ کے۔ لیبارٹری ٹی اسہ اڑان ۽ دتر اسے نا ٹیٹ کنگا، وخت اس کہ ایلو سلوک آ ٹیٹ آتے کن ہسپتال نا پیشن پرائیویٹ لیبارٹری نا کسر نشان تنگ۔ اخر اودے ہم چنکو حق اس ارے دتر

میڈیکل اسٹور آن دو انیک امررینگار، دا تو اماں ۽ سما ۽ یا اونا خدا ۽۔ اماں زن درست وارڈ اناخ انگا فرش آ سجدہ ٹی رہی آ تو لوک اودے اومیت تقسا ہر سا کریکہ۔ و بیوس وار اس اونا کوپہ و وار اس کاٹم ۽ پٹسا تینا اہلم جان نازندا کن دعا کرسا ہنا۔ کئی سے ٹی قیامت انبار انگا دا مرغن آن تڈینگ۔ لمہ مار درو سہب آن چچ اس کتو لیر۔ اوفتے تینا نا جوڑ آن پیرس پین چچ اسے نا ہوش الوک، و نئے سٹی ۽ پیہے کس اتون تاکہ ہراقتیان ارغ کون ۽ گڑ اسے کن عیاشی کنگ کرور۔

سرجن نا وارڈ اٹی سرمٹنگ تون اودے ایونا آپریشن آتا ہرا لڑتنگا، تو اوٹی بچی نا واری بھاز ہرے آبروئی کس۔ و لے سرجن بچی نا حالت ۽ ہر سا کل آن مست اودے آپریشن کنگ کن تیار کنگ نا پارت کرے۔ وار اتون اسٹاف بچی ۽ اسٹریچر آتھا آپریشن تھیٹر اٹ ایس۔ بچی نا لمہ ناخن تھی خویک و دوئی تڑبے نا دانہ غاک بھاز تردی اٹ و ہسا ہنارہ۔ اوتینا نا جوڑ ۽ او۔ ٹی“

ٹی پتر بیفا پیشن ڈغار آزان تے چچی کرے توس۔ آپریشن نا سر سہی کن خویک آتھی ڈینکوک دعا تا پر چچ سلنگ نا پن ۽ بھوکہ۔ سرجن نا بنگ تون آپریشن تھیٹر اٹی آپریشن نا تیار یک بنا کریر۔ ہندا ژتون توار توار اس ہم بنا کرے۔ پیرامیڈکل اسٹاف برانز و ہر تال آہنگ کن سمبر نیگوک نسلکہ۔ اتنے کہ اوفتے تدوک آراٹو آن تنخواہ رسیتکو یس۔ اگہ کس اسے تنخواہ ریڈنگ ہم تو نیمہ تے کاٹ کنگا کس۔

داڑان ہم ایڈتر درے نن کیسکو نا کارندہ غاک ہسپتال نا کروڑ آرو پی تا بجلی نابل انا فتنگ نا سوب آن ہسپتال نا بجلی نا کنکشن ۽ ہم کاٹ کریر۔ سوئی گیس نا کنکشن تو مہالو آن بل فتنگ نا سوب آن کاٹ کس۔

نن نیمہ سے آمنہ است ہشوک ۽ بندغ اسے نا منت زاری آن پدا نا جوڑ آتا خاطر آن بجلی ۽ زرہ سے کن بحال کنگا کس۔ خلیس داس کہ ایو ولدا کیسکو کارندہ غاک مال غنیمت اٹی تینا شیخ انا زرسینگ پنگ آہسپتال نا بجلی ۽ کاٹ کیرہ۔ دن کہ بچی نا طب بھاز سیریس کس، ہندا سوب آن سرجن اودے لڑاٹ اوکیو نمبر آتھا کس، و لے انستھیز یا والا ڈاکٹر نا ہرے آہنگ نا سوب آن اودے اسہ گھنہ اس پین سلوئی تہا۔ سرجن بیوس فریشانی ٹی فون نازی آفون کرسا کس۔ و لے انستھیز یا والا ڈاکٹر نا فون بند نسلکہ۔ بھاز ہرے آن پد ہرا تم او آن لائن مس تو فرما کئے کہ او ”کسرا ٹی ٹریفک جام انا سوب آن گٹ منے۔ و بھاز ژوت ہنگ نا کوشٹ کنگ ۽۔“ خیر اللہ و پیر کرسا ہر اتم آپریشن ٹیم تینا کاریم بنا ۽ کرے تو سرجن ہرا کہ نا بیفا بیڈ نا اٹ انا سوب آن نا جوڑ نا رو تینک مسہ جاگہ غان ٹنگ موسس، و چچ آ زیار جون اٹ تالان منگ کس۔

بھاز خوار کروک و ول وچھو ۽ آپریشن

اس کس۔ سرجن تینا کاریم ۽ بھا زچا ہنداری اٹ کنگ اٹ اختہ کس کہ انا گت بجلی ہنا۔ ہر کڈ آتھاری تالان مس۔ دا تم اسکان نیمہ آپریشن موسس۔ شکر ۽ کہ انستھیز یا والا مشین نا انرجی ریورس کس۔ او بند متو۔ سرجن دمستی ایمر جنسی جزیٹر ۽ اشارٹ کرفنگ نا پارے، و لے اوکان ہم دا سوب آن چچ اس متو کہ اونا فیول (تیل) چٹاس۔ سرجن نا پانگ آ آپریشن تھیٹر اٹی نارچ لکفنگ کن پانگ، و لے داڑے ہم چچ اس متو۔ نارچ اٹی بیڑی الوک۔ دا فریشانی و اپاخہ ٹی ٹی سرجن نا حالت بد نسلکہ۔ دتر نا بنگ آتے بند کنگ نا کوشٹ کرے، ہرا کاریم ۽ کہ الیکٹرانک ازاب آتا کمک اٹ کروئی کس، اودے دو تینی فو کنگ اٹ کس، او ہم لگ تھاری ٹی موبائل فون نا روشنائی آ۔ نشہ تروک آ ڈاکٹر بھاز گڑ نیگوک نسلکہ، کہ دن مف نا جوڑ نا آکسیجن اوور اپ مف۔ سرجن بھاز جوانی اٹ کم انگا روشنائی ٹی تینا سلوک آ کاریم ۽ پور و کنگ کن سخت اٹ کاریم کنگ کس۔ او۔ ٹی اسٹاف فریشانی آن دعا کنگ کس کہ آپریشن خیر اٹ سر تنگے۔

زرہ سے آن پد سرجن اللہ پاک نا منت ۽ ہر فسا پارے کہ ”الحمد للہ آپریشن سر سہی اٹ پور منے۔“ اخر کیو نا تکہ ۽ خلسا سرجن ہنجدہ کرسا انستھیز یا والا ڈاکٹر نا منت ۽ ہر فے۔ تھاری ٹی اونا پیشانی آخید انا پڑیک مرواری انبار گرو شک تسرہ۔ نرس سرجن نا کڈ آہر سا پارے ”دا بیوس نا قسمت بناغان خراب نسلکہ، اسٹ تو داخل بھاز مشکل اسے ٹی مس، ولدا گام گام آ خوری تا متیک سلوک تسرہ۔ و لے اخیر اٹی تو کمال داس کہ گمان ہم الو، و لے اللہ نا رحمت ونا ہی کوشٹ آتیان دا بیوس آ نا جوڑ نا سہا بچا۔“

زرہ سے آن پد تھار آ آپریشن تھیٹر اٹی نا جوڑ نا خنگ ملنگار۔ نشہ نا زہم چٹاس۔ نا جوڑ نا رہی آ اسٹول آ تو لوک سرجن ناخن تیان خوش ناخو بیک آک شوہ کریر۔

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

اومیت

☆☆☆

اسرار شوباز

دا بھرا نا ننگ ہنور دے اس
دا ڈر دزدان نا شام کلک
دا آہ و زاریک و لوک، فریاد
دا خسکہ غاتا توار ہنوع
دا ایڑھ باگل کرو دے اس
دا لمہ غاک ہم خور لوبی
دا نت شپادیک دا بے نپادیک
دا آہ و زاری ہنوع راج آن
ہرا خویک آک و ہا ناخن تیان
ہموخو بیک آک اتور خوشی
کرور ایڑھ آک دو تے ہنام
کرور لہیک پوسکن ۽ چچ
خلور لیکو و الیلوی تون
مرو ۽ ہالومرو ۽ باگل
دا تارمہ غانک سحر مرورک
شوان نا شیر آک ہتم اتورک
سرور چلتن خلوع تیٹ
دامش تا بوچ آک شیر پارور
کرور بولان سلام اوفتے
ہرا کہ است آن دتر تے تسر
تہو خلوع وطن کن شیر تے
دانش تا استارک کرور واہ واہ
کرور چک آک قص ہر دم
کیوت امن نا کلہو ترور ۽
تور دے ٹک اے سہب مراف
کرورلش آک خاک ۽ سجدہ
برورمش تا شام آن ایپار
دا بھرا نا ننگ ہنور دے اس
دا ڈر دزدان نا شام کلک
دا ڈر دزدان نا شام کلک

غزل

سراج شین قلات

است انا اے زراب ۽ مرکرک
ساقیا اینو شراب ۽ مرکرک
بیرہ ادنا خن تا اینو ہیبت ۽ کین
اے اینو گل گلاب ۽ مرکرک
او بتگ ۽ وا تہار آ شام ائی
آسمان آن ماہتاب ۽ مرکرک
نن اگر غیر ان ننا مون آ بھ
تینا پاسہ تو نقاب ۽ مرکرک
پرنہ زمیر ۽ جتائی نانی بر
ہجر انا بھلا عذاب ۽ مرکرک
او بتگ ۽ کر نی ہشندہ شین
غم تا مون آن نی کتاب ۽ مرکرک

غزل

واحد فراز، ڈیرہ مراد جمالی

سنے آن مسک جتا مہربان اس
کرے زندگی ۽ سزا مہربان اس
فریشان اٹ اینو ادنا خاطر آن ای
کرے دخت و پاس ۽ قضا مہربان اس
درے ہوش و سار ۽ ناکل ۽ تین تون
چوخت آنے آ ہرا مہربان اس
کرے سچ آشار ۽ سفاکن کن ویران
ہر اتم داخلق آن ہنا مہربان اس
فراز دیر کہ خوشی نی داسہ کروک
نا خوشی تے کل ۽ پلا مہربان اس

غزل

☆☆☆

حضرت شاہین

ہرک دا مش تینی گدان ۽ کنا
براہوئی بلوچی زبان ۽ کنا
بزل تون زیب کیرہ دا صحراک
رنداٹ تا پھل انگا شوان ۽ کنا
مریو قربان تینا دھرتی کن
اخش زیبا بلوچستان ۽ کنا
کنے ساہ آن کین ۽ دا چلتن
جنت اس کن کن دن بولان ۽ کنا
حضرت شاہین کیوہ سدائی فخر
سدی و دستار پچان ۽ کنا

اودا خیال آن سخت فریشان کس۔ خیال
انا بتگ تون ”اعوذ باللہ من الشیطان
الرجیم“ خوانا کہ زوزوتینا ہوش ۽ چپ
کریکہ ولے دا گندہ انگا سوچ اسہ دم
اس ہم اونا ذہن آن مڑ متوکہ۔
سہب اتون ختی اسکول کن سر بلکہ تو
کسری اودے ہندا خیال بسکہ کہ اونا
زعیفہ رضیہ اونا باوہ تون ”چی، چی، چی،
اعوذ باللہ“ ہنداش اونا دماغ ائی بسکہ تو
او خوف آن جوڑتے تینا گٹ بلکہ واللہ
غان معافی خواہسکہ“ (تر انا مند ائی
ادب، 118)۔

3

جاچ

عمران فریق نا ”اینو ہم خدا خوشے؟“

کنا تبصرہ، اونا اعتراض

☆ فریق جان رضیہ نا برام منان تون
مس خوشی تول متوکہ یا بیان متوکہ منان نا
باوہ نا، دا ہیبت آک بے مطلب تو

..... شاہین بارانزی

منسک تینا شوق و سینگار آن خلاص مفسد او
أراء امر سنجالور۔ ایکان نامرضی ہراوڑ
نی پاس۔ سلیس نامہ نا ہیبت تو اونیک
بخت ایہن شک کریکہ۔ انتھے کہ رضیہ نا
أراغا بسکہ ای اُست ہشسا او چوری ۽
وخت اس پیہہ تھ یا لمہ ۽ نا پارینہ کہ تینا
منگن آ سچ آ تیان اسہ جوڑہ اس ایت
تے۔ بس ہندا گپ آ تیا او چڑا کہ غصہ
کریکہ و فضول شک کریکہ“ (تر انا مند
اٹی ادب، 117-116)
☆ گرا؟ دا ہیبت آتے کس تپک کہ
واقیان انت گند بریک۔
(ii) ”رضیہ نا بتگ آن منان نا باوہ اخص

داسہ برینہ ہمو ہیبت آتیا کہ نی پاسہ ای
اسہ سطر اس ہم لکھتھ۔ ولے چند نا دا
شیف انا سطر آتے خوان گڑا نے یات
بریک کہ نی اسہ سطر اس لکھتھس یا بھاز
سطر لکھتھس:
(i) ”منان جیراگی نا اندازاٹ اڑنے
”دیر ۽ باوہ؟“
باوہ تے زوزو ورندی تے ”ننا ہمسایہ.....
رضیہ“۔

منان خن تے نیم تر کسا ”رضیہ“۔
باوہ تے کاٹم ۽ سرفسا ”او، انتھے نے
اعتراض اس ارے۔ دوست اف
نے؟“
منان خامشی اٹ ”نندن ۽ ہیبت اس
اف باوہ ولے او کئے آن اتج ائی بھلن
۽ ولہ ہم تو اودے لاک کتوکہ۔ اونا زوی
آتم تون فائٹ کریکہ۔
باوہ تے باشت ۽ مڑ کرسا ہندن ۽ انداز
اسے ٹی تون دن کہ اسٹ اس بحث
اسے ٹی سر سہی بلنگ نا کوشش کے۔
”مارعانا مسئلہ ۽۔ اگر او بھلن ۽ تو ہندا
وڑا انگا منسک چٹا تے خوندی کیرہ۔ چٹکا

آن گڈ الہ و نثار ہرے اسکان مجلس
کریرہ۔ اوار چا کنگرہ۔ گڑو اس بیٹ
کریرہ۔ جوان تین تون مشغول نتر“ (تر
انامد اٹی ادب، 118-117)۔
انس۔ نی پاسہ اسہ سطر اس اف۔
(iii) ”برام آن جوان مہ چار تو
”چی، چی، چی“ نا لوزا آ تیا خاص وڑاٹ
چکارنا گرج ارے۔ (برجا ۽)
ناگمان آن شیطانی ۽ خیال اس پیڑنگا۔

24

نوشتانک

فیڈل کاسٹرو

☆ پیسو (افریق کنسی) جوڑ مریک۔ ودا
بھل کہ بھلا زمواری ۽ ہمو پادار آک و
بودی آ بندغ آتا دوٹی تنگک، ہرا نئے

وخت اسکان کہ بندغ آک ویل آتا
دم دتی ایبری نا ہیبت ۽ کرسا کارہ،
ولے اوقا پڈ آدزاں ہم تو لپک۔

..... ڈاکٹر شاہ محمد مری

..... بدل: جیلانی الفت

مطالعہ، ڈائریکشن، پلاننگ و آگہی کن
کل سیاسی مشن آ تیان جتا کروک مرو۔
سد ہزار چٹکا کشار گرتے ہمو ڈغار نا
خولچہ جوڑ کنگک، ہراقتیا کہ او مہالو کرا
اٹ کشت و کشار کریرہ۔ اسہ انقلابی ۽
حکومت اس دم دتی یا چسپانی اٹ ڈغا
رآتا ویل آتے ایبر کنگک نا کنڈ آ
کاسے۔ اول دا کہ، ہراوڑ کہ آئین ائی
ارے و حکومت کشاری شیخ انا ہروڑ ائی

اسہ انقلابی ۽ حکومت اس ہرانا کاٹم
خواجہی ۽ مخلوق یک۔ و ہرانا عزت ۽
قوم یک۔ کل ضمیر فروش و کر پٹ کارندہ
غاتا چندی وڑا نا ادارہ غاتے سفاکنگ
آن گڈ دم دتی یا چسپانی اٹ ملک ۽ صنعتی
جوڑ کنگک کن مستی ردک۔ کل سلوک آزر
آتے نیشٹل بینک، کشاری بینک و صنعتی
شونداری بینک انا ملک اٹ کاریم اٹ
اتنگک، ہرافا داسہ نا کساس 1.5 ملین

گر آتے وسیلہ، ازباب، رکھ، وفاندہ نی
راہوشنی فراوان کنگکے۔

اسہ انقلابی ۽ حکومت اس ہاؤسنگ ناویل
۽ کل کراتے نیمہ کرسا، مالک آتا کنڈ
آن ریپبلک آ اُراتا خراج آ تیا سسڈی
ترسا، تبوتے چٹسا او نئے پوسکن ۽
اپارٹمنٹ و ماڑی تینی بدل کرسا و سچ آ
جزیرہ نی ہاؤسنگ ۽ داتم اسکان گمان ائی
بفروک آ سچ و آب انا کچ۔ و ہندن خلقی
خاہوت آتھون ڈغار نا تینا شیخ اس مروٹی
۽۔ ہندا وڑ ہر شاردار خاہوت تون تینا
اُرایا اپارٹمنٹ منگک باید ۽۔ وکل اتون
حکومت مالی کمکی کرسا شون ایٹک، ہر
کیو بائی کن اسہ (زیبا ۽ اُراس جوڑ کنگک
کن ماڑی کن درکار گڑا تینی الی ۽۔ و
گرج آن زیات بھاز ساڑی ارے
ولے ان گن خیسن آ سچھی نا انتظار ۽ کرسا
کرین تو ہزار سال ہندا وڑ گڈ ریٹیور۔ و
ویل ہموڑے سلوک مرو، ہراڑے کہ
ارے۔ ایلو کنڈ آ اینو جزیرہ نا مڑا نگا
علاقہ غاتیا بجلی ۽ دنگک نا گمانک زیات
۽۔ دا بخش ائی نیو کلیٹر تو انائی نا کاریم اٹ
اتنگک داسہ اسہ راستگی اسے و بجلی ودی
کنگک نا خوج بھاز کم منے۔ اوڑ کن ہم
گام گچ کنگکے۔